

PŘÍLOHY

Příloha 1 – Čtený text k souboru lekcím + obrázkový materiál

- Část A – text používaný k lekcím

Text č. 1 Lekce I. Cv. 3.

„Na venkově bylo překrásně. Byl letní čas, žito žloutlo, ale oves zůstával ještě zelený. Dole na loukách bylo seno shrabáno do kupek, mezi nimi si vykračoval čáp na dlouhých červených nohách a klapal egyptsky zobákem, neboť se tuto řeč naučil od své matky. Kolem polí a luk se prostíraly velké černé lesy, které ukryvaly hluboká jezera. Ó, jak překrásně bylo na venkově! V mírném slunečním jasu stál starý pánský dvůr, obklíčený hlubokými strouhami. Podél zdí rostly tak veliké a vysoké lopuchy, že pod nejvyššími mohly vzpřímeně stát malé děti. Rostliny bujely stejně divoce, jako v hlubokém lese. A právě tam seděla na svém hnízdě kachna, aby vyseděla mlád'ata...“

Text č. 2 Lekce I, cv. 4

„Tak dlouho tady už sedím, ani už si se mnou nechodí nikdo povídat, všechny ostatní kachny už jsou dávno ve vodě s kachňaty a já pořád jen sedím a sedím. Káč káč káč. To je mi nadělení. Ááá, já něco slyšela, už asi puklo! Jooo! Tak jen pojďte na svět, moje dětičky.“

Text. č. 3 Lekce I, cv. 6

„Všichni jsme vajíčko, nad námi je kvočna, ale zatím jenom chvílku a vůbec to zatím nehřeje. Nejdřív jsme tedy studené a úplně maličké. Úplně scvrklé vajíčko, najednou začne cítit, jak se k němu pomalu dostává teplo z maminciných ptačích per. Už cítíme, jak peříčka hřejí a prohřívají vajíčko tak moc, že začínáme růst, pomaličku se zvětšujeme. Tak rosteme, rosteme, ještě se hřejeme, až vykoukne jedno očko, druhé očko, a rosteme a rosteme, že už nám prostor vajíčka nestačí a úplně se v něm mačkáme, nemůžeme ani na jednu stranu, ani na druhou, chtěli bychom zvednout hlavičku, ale nejde to, je tam skořápka.“

Text č. 4 Lekce I. Cv. 6

„Do vajíčka už se opravdu nevejdeme, tak zatlačíme i nohami, i křídýlky i zobáčkem na stěny vajíčka, až se ozve „křup“ a my odlupujeme kousek po kousku skořápky, abychom viděli maminku a celý svět.“ Ukončíme větou kachny – „Jen pojďte milé kachničky, pojďte k mamince!“

Text č. 5 Lekce I, cv. 8

„Káč! Káč! Pospěšte, pospěšte! Volala stará kachna a mlád'ata se drala ven. Cupala a spěchala, co mohla a vykukovala zpod zelených listů na všechny strany. Matka je nechala, ať se rozhlížejí po okolí, jak chtějí, protože zelená barva svědčí očím. „Ten svět je ale veliký!“ divila se káčátka, která teď měla kolem sebe daleko víc místa, než pokud vlezla v těsné skořápce. „Myslíte si, že tohle kolem je celý, celičkový svět?“ pravila matka. „To si nemyslete, holenkové! Ten se prostírá daleko na druhou stranu zahrady až k farářovu poli. Ale tam jsem ani já ještě nikdy nebyla!“ „Už jste všechny?“ dodala a povstala. „Ne, nejste! Největší vejce zde dosud leží. Jak dlouho to ještě potrvá? Už toho mám věru dost!“ S povzdechem usedla zase zpátky na poslední vejce, když vtom přišla jiná stará kachna na návštěvu. „Nu, jak se daří?“ zeptala se. „Jednomu vejci to trvá trochu dlouho!“ odpověděla kachna, sedící na hnízdě. „Ani dírka se v něm dosud neobjevila. Ale podívej se na ostatní! Jsou to nejhezčí káčata, jaká jsem kdy vyseděla! Všecka jako by tátovi z oka vypadla. A ten tulák se na nás neprijde ani podívat!“ „Ukaž, podívám se na to vejce, které nechce puknout.“ Zajímala se stará kachna. „Věř mi, že to bude krutí vejce. I mne jednou napálil a měla jsem pěknou potíž s mlád'aty – bála se vody. Nemohla jsem je tam dostat, ať jsem dělala, co dělala. Nic naplat! Hm, počkej, ještě se na to vejce jednou podívám. Ano, je to krutí vejce! Nech ho být a uč raději ostatní děti plavat!“ „Budu na něm přece jen ještě chvílku sedět!“ odpověděla kachna.

Text č. 6 lekce I cv. 9 a)

„Tak já se tady usadím a ještě počkám, ještě jedno vajíčko, jen jedno vajíčko. A.. co to bylo? I poslední vajíčko křuplo.“ Tak pojď na svět ty, loudale.“

b)

„No pojď – No ty jsi nějaké veliké káčátko, Jestli ty skutečně nepatříš krutě. Musíš do vody, i kdybych Tě tam měla sama shodit. Tak pojď.“

Text č. 7 Lekce I, cv. Č. 11

Text a)

„Po delší chvíli zahřívání konečně i velké vejce puklo. „Píp, píp! Ozvalo se mládě a vylezlo ze skořápky. Kachna si jej se zájmem prohlížela. Bylo veliké a nápadně ošklivé. Hm, je to nějaké veliké káčátko!“ pomyslela si. „Žádné jiné tak mohutně nevypadá. Což, jestli je to skutečně krutě? Musí do vody, i kdybych je tam sama měla shodit!“

b)

„Kachní matka šla s celou rodinou ke strouze. A tam – plesk! Skočila do vody. „Káč, káč!“ volala, káčátko za káčátkem skákalo do vody za ní. Voda se jim sice zavřela nad hlavami, ale káčátka se sama vynořovala a pyšně plula po hladině. Byla ve svém živlu, nožky se jim samy od sebe pohybovaly a dokonce i velké nevhledné mládě plavalo s nimi. „Ne, není to krůta!“ řekla kachna. „Jenom ať se každý podívá, jak hezky užívá nožek a jak se drží zpříma. Je to mé vlastní káčátko ! A vlastně je docela roztomilé, jen je zapotřebí pořádně se dívat!“ „Káč, káč! Zavolala na děti. „Vylezte a pojd'te trochu poznat svět! Představím vás na kachním dvoře.“

Text č. 8 A) lekce č. II, cv. Č. 3

„Ještě je noc, káčátka spinkají, hřejí se peříčky jeden o druhého, spinkají ve velikém chumlu u maminky kačenky. Najednou se jim něco ošklivého promítne ve spánku, tak se polekají a cuknou s sebou, některé i pípne, ale byl to jenom sen, a tak znovu klidně vydechují a spinkají. Najednou už pomaličku vykukuje sluníčko, cítí, jak je hřeje do peříček, a začíná jim být teplo a mají žízeň. Tak vstanou, maličko si proklepají nohy, protáhnou křídla, zakroutí krkem, klapnou zobákem a už utíkají k misce s vodou, aby se napila. Po té už matka kachna vypravuje kachňátka na ranní plavbu po řece. Hop, skáčou jedno po druhém do vody, až to žbluňkne a ponoří se do vody celé. Pak si otřepají hlavičku a plavou za kachnou. Plavou do zatáček, teď i do křoví, a tak se musí sklonit před větvemi. A teď se lekla, protože vedle nich přistával pták na větvi a pěkně to zašustilo, málem se zase potopila.

TEXT. č. 8 b Lekce .č. II. Cv. Č. 3

„Vylezte a pojd'te trochu poznat svět! Představím vás na kachním dvoře. Držte se hezky pohromadě poblíž mne, aby vás nikdo nezašlápl, a mějte se na pozoru před kočkou!“

Text. č. 9 Lekce čí. III cv. Č. 3

Poslyš, kamaráde, ty jsi tak ošklivý, až si vlastně hezký a nám se líbíš! Nechceš letět s námi a stát se tažným ptákem? Jsou tam i husy, ty znají jazyky a budou s Tebou štěbetat, o čem jen budeš chtít!“

Text č. 10 lekce III. Cv. Č. 6

„Káčátko, už dlouho neslyšelo žádný štěkot, ani rány, utichlo vše, ono se stejně bálo vylézt, ale muselo, dokud se to nebude celé zase opakovat. I tak vyšlo z bažiny, ale foukal silný vítr, cupitalo, co to šlo, ale vítr foukal proti a připadalo mu, že utíká úplně na místě. Najednou začalo i pršet, když vyšlo z lesa, šlo po louce, kde byly výmoly, těm se muselo vyhýbat a vítr zesílil a na louce se nemohlo schovat za strum či kládu, muselo utíkat ze všech sil, muselo být

přikrčené k zemi, aby ho kapky ani vítr nesmetli. Běželo, co to šlo, aby doběhlo někam, kde bude ukryto. Už nemůže skoro vůbec chodit, jak je vysílené a unavené, a tak se rozhlédne a najednou spatří chaloupku.

Text č. 11, lekce č. III, cv. 7

„V nouzi nejvyšší káčátko zpozorovalo, že se dveře chaloupky bouří uvolnily a propadly z jedné veřeje, takže visí šikmo, a že vzniklou štěrbinou lze vyklouznout do světnice – což také hned udělalo. V chaloupce bydlela stařena s kočkou a se slepicí.

Text č. 12, lekce č. III cv. Č. 8

„Co je to? Kde mám jen ty mé brýle, už staříčká jsem a se zrakem to je bídné, je to snad slepička moje? Či kocourek? Však ty mám obě z druhé strany, tak brýle už jsem našla, Jéé, to je kachna, teď budu moc mít i kachní vejce! Ale jen aby to nebyl kačer! O tom se musíme přesvědčit!“

Text. č. 13 lekce č. III cv. Č. 9

Káčátko bylo tedy přijato do chaloupky na tři neděle na zkoušku, ale vejce neneslo a neneslo. Kočka a slepice byly pány v domě a říkaly: „My a svět“, neboť se domnívaly, že ony jsou polovicí světa, a to jeho nejlepší částí.“

Text. č. 14 lekce č. III cv. Č. 10

Kočka: *„Dovedeš snášet vejce? Dovedeš se nahrbit a umíš příst a taky sršet jiskry?*

Děti jako káčátka: *„Ne“*

Kočka: *„Pak nesmíš mít žádné připomínky, mluví-li rozumní tvorové. Já, slepice nebo naše paní!“*

TEXT č. 15a) lekce č. III cv. Č 13

a)

„Káčátko sedělo v koutku a bylo ve špatném rozmaru. Myslilo na svěží vzduch a na sluneční jas. Nakonec ho pojala tak mocná touha plavat na vodě, že se neudrželo a svěřilo se s tím slepicí“

b) *„Co to povídáš za hlouposti!“ rozčilila se slepice. „To je z toho, že nic pořádného neděláš, a proto myslíš jen na samé hlouposti! Snášej vejce a budeš mít po starostech!“*

c) *„Ale vždyť je tak krásné plavat na vodě!“ odporovalo jí káčátko. „A ta nádhera, smáčet hlavu ve vlnách nebo se ponořit až na dno!“ „To musí být úžasná zábava!“ kvokla posměšně slepice. „Zbláznilo se? Zeptej se kočky, která je nejchytřejší ze všech, koho*

znám, zdali ráda pluje na vodě nebo se ponořuje. O sobě ani nemluví. Zeptej se staré paní, moudřejší než ona není nikdo na světě! Myslíš si, že by s chutí plavala a potápěla se, až by se jí voda zavírala nad hlavou?“ „Vy mi nerozumíte.“ Právilo smutně káčátko. „Nerozumíte-li ti my, kdo by ti pak měl rozumět?“ opáčila se slepice. „Nemůžeš chtít být moudřejší, než je kočka a paní, o sobě nemluví. Nevyvyšuj se a neber si nesmysly do hlavy! Poděkuj Stvořiteli za vše dobré, čím Tě obdaroval. Nepřijaly jsme tě snad do teplé světnice? Do společnosti, od níž se můžeš leccemu přiučit? Ale ty jsi poděs! Není vůbec příjemné s tebou bydlet. Mně můžeš věřit, já to myslím dobře. Říkám nepříjemné pravdy, ale tak se poznají praví přátelé! A teď se snaž, abys snášelo vejce a učilo se příst a sršet jiskrami!“

d) Po dočtení zkusit s dětmi pokračovat v rozhovoru,

Slep: Ty bys chtělo plavat jo? A už umíš snášet vajíčka a jiskřit?

Káčátko: Ne, jen bych chtělo plavat, ponořit se do vody, být na jezeru.

Slep: My jsme Tě sem přijali, do teplé světnice, do společnosti nejlepší na světě a ty si toho nevážíš a mluvíš nesmysly! Kdybys radši snášelo vajíčka! Bydlet s Tebou je hrozné!

Text č. 15 lekce č. III cv. Č. 14

„To raději půjdu do širého světa!“ prohlásilo odhodlaně káčátko. „Dělej, jak chceš! Otočila se nakvašeně slepice a už nepromluvila. Káčátko se tedy sebralo a odešlo z chaloupky. Plavalo na vodě, potápělo se, ale pro svou škaředost bylo všemi zvířaty přehlíženo.“

Text č. 16 lekce č. IV cv. Č. 2

„Káčátko se těšilo, až bude moct skočit do vody a potopit a zažít zase krásný pocit plavání, došlo na molo, skočilo do vody a už plavalo sem a tam, zkoušelo se potápět co nehlouběji, ale když se vynořilo, zjistilo, že voda dole už je hodně studená, tak se oklepalo a najednou se z houští ozvalo kráááá, kráááá – havran si stěžoval na zimu. Káčátku byla zima a při pomyšlení na to, že nemá, kde být, mu nebylo dobře. Vyskočilo z vody, otřepalo se a dívalo se na hladinu vody, najednou, ale zašustilo křoví a z něj vyletělo celé hejno nádherných velkých ptáků, jaké káčátko, ještě nikdy nevidělo.“

Text č. 17 lekce č. IV, cvičení číslo 3

„.....vyplulo náhle z blízkého křoví celé hejno nádherných velkých ptáků, jaké káčátko ještě nikdy nevidělo. Byli oslnivě bílí a měli dlouhé, ohebné krky – byly to labutě. Vyдалy zvláštní

zvuk, potom rozepjaly své skvostné, velké perutě a odletěly ze zimy severu na jih do teplých krajin. Vznosly se tak vysoko, až z toho bylo káčátku divně u srdce. Otáčelo se za nimi na vodě rybníka dokola, napínalo krk, a když mu zmizely z očí, vykřiklo tak žalostně, až se samo sebe polekalo. Káčátko nemohlo na ty nádherné a šťastné ptáky zapomenout. Hořem z jejich odletu se potopilo až ke dnu, a když konečně vyplulo, lapalo po dechu a bylo celé bez sebe. Nevědělo, jak se ti velcí ptáci jmenují, ani kam táhnou, a přece si je zamilovalo jako nikoho jiného předtím. Necítilo závist ve svém srdci, že odletěli, jenom smutek. Vždyť teď by vzalo za vděk i to, kdyby ho mezi sebou strpěly kachny. A nastala zima – byla studená a krutá. Káčátko muselo neustále plavat sem a tam, aby ve vodě nezmrzlo“

Text č. 18

„Tady na tom dvoře, to bylo vlastně první místo, které jsem poznalo, pamatuji si, jak jsem se nelíbilo staré kachně a ani ostatním káčátkům, chtěl jsem utéct a oni mne nepustili a říkali mi takové zvláštní věty jako, že mezi ně nepatřím...“

Text č. 19 lekce č. V cv. Č. 3

„Káčátko plave, ale cítí, že voda je studenější a studenější až ledová, musí neustále být v pohybu, aby se led nedostal až k němu a neudělal z něj kus ledu. Když káčátko ale plavalo celé dny, nemohla ani pořádně usnout, nebylo, co by pojedlo, bylo už unavené a prochladlé.“

Text č. 20 lekce č. V. CV. Č. 4

Káčátku už opravdu byla zima natolik, že necítilo křídla, nevědělo, jestli s nimi máchá nebo ne, pak už neudrželo ani oči otevřené a padalo do spánku. Jakmile se ale nehýbalo, led pronikl i do části, kde leželo káčátko. To zamrzlo v ledu.“

Text č. 21 lekce č. V cv. Č. 6

„Jéé, co budu dneska dělat? Na co si budeme hrát? Já chci tuhle panenku, néé, budu si hrát s káčátkem, už otevřelo oči!! Jooo, chci si s ním hrát, koukej, vyženu ho z postele, vstávej, vstávej, vstávej, a honem utíkej, běž, já ho chci chytit a bude to moje nová panenka!“

Text č. 22 lekce č. V. cv. Č. 7

„ Káčátko utíkalo před dětmi, co mu nohy stačily. Občas máchlo křídly, aby se rychleji dostalo pryč. Ale jednou popoletělo a protože nebyl čas na přistání, dopadlo do plné misky

mléka, z mléka rychle vyskočilo na polici, shodilo sůl, máslo a když mu uklouzla noha, společně s moukou zahučelo dolů. Do toho už to hospodyně nevydržela a z plna hrdla zakřičela. “

Text č. 23 lekce č. V cv 8

„... hospodyně křičela a hnala se na káčátko s kleštěmi od krbu. Děti jí ho pomáhaly chytat, běhaly kolem, vrážely do ní i do sebe a smály se a křičely radostí nad tou melou, až se uprostřed světnice svalily smíchem na hromadu. Toho káčátko využilo. Štěstí, že byly dveře otevřené, a mohlo se tak spasit útekem do čerstvého sněhu mezi keře, kde unavené usedlo. Bylo by příliš těžké, vyprávět o vši té nouzi a bídě, kterou káčátko za dlouhé a tuhé zimy okusilo. “

Text č. 23 lekce č. V, cv. Č. 9

„Jednoho dne však přece přišlo jaro. Káčátko sedělo v rákosí na vodě bažiny, když slunce začalo opět hřát, skřivánci zpívali a příroda rozkvétala. Tu jakoby kouzlem, roztáhlo ošklivé káčátko své peruti, které zašuměly mnohem silněji nežli dříve, odrazilo se prudce od vodní hladiny a vzlétlo vzhůru. Jeho mocné peruti je nesly rychle vpřed, a než se káčátko nadálo, ocitlo se ve velké krásné zahradě, kde byly jabloně v plném květu a omamně voněly šeríkové keře, sklánějící své dlouhé zelené ratolesti k volně tekoucím potůčkům. “

Text č. 24, lekce č. V cv. Č. 11

„Ó, jak tu bylo nádherně a svěže! Káčátko se sneslo na hladinu jezírka uprostřed, a vtom, právě ze zátočiny před ním vypluly z vrbiny tři překrásné bílé labutě a s načechraným peřím se nesly majestátně a lehce po vodě. Ošklivé káčátko hned poznalo ta nádherná zvířata a zachvátil ho opět zvláštní smutek. „Popluji rovnou k nim, k těm královským ptákům“ řeklo káčátko. “

Text č. 25 lekce č. V, cv. Č. 11

Ošklivé káčátko (OK):	„Ty jsi tak krásné zvíře a já takový ošklivka!“
Labutě:	„Já se Ti líbím, děkuji, to je milé, že mi to říkáš, ale i ty jsi moc krásný pták.“
OK:	„Já? To asi ne, všichni se mi smějí, anebo mi ubližují.!”
L:	„Však se stačí jen podívat na odraz v hladině, jsi přece také krásné jako my a patříš k nám!“ – v tento moment jsem dětem jako odraz hladiny ukázala obrázek č. 45 kniha

Text č. 26 lekce č. V, cv. Č. 13

„Pak přivedla otce a matku, aby se šli podívat. Nakonec všichni házeli do vody chleba a koláče s voláním: „Ta nová labuť je ze všech nejkrásnější! Je taková mladá a vznešená!“ Staré labutě

se nové labuti uklonily a bývalé káčátko pocítilo takový ostych a stud, že schovalo hlavu pod křídlo. Bylo mu nějak divně u srdce, ani samo nevědělo proč – bylo moc šťastné, ale ani trochu pyšné, vždyť dobré srdce nikdy nezpychne! Nezapomnělo, že bylo kdysi pronásledováno a tupeno, i když právě teď od všech slyšelo, že je nejkrásnějším ze všech ptáků. Bezové keře k němu skláněly své větve až do vody a slunce příjemně svítilo a hřálo. A tu nová labuť načechrala peří, zdvihla štíhlý krk a z hloubi srdce zajásala: „ O takovém štěstí se mi ani nezdálo, když jsem byla ještě ošklivým káčátkem!“

- Část A – obrázkový materiál k lekcím

Obr. č. 1

Obr. č. 2

Obr. č. 3

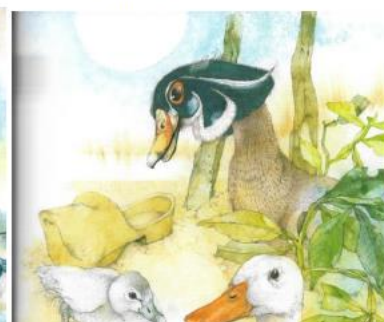
Obr. č. 4

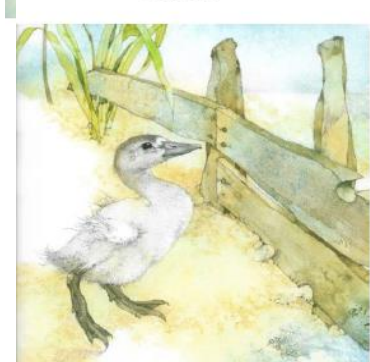
Obr. č. 5

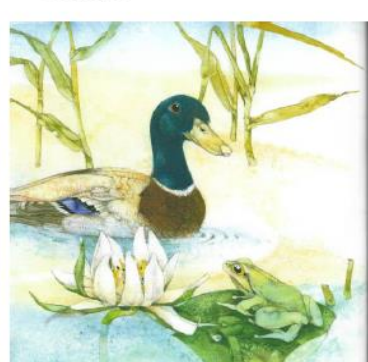
Obr. č. 6

Obr. č. 7

Obr. č. 8

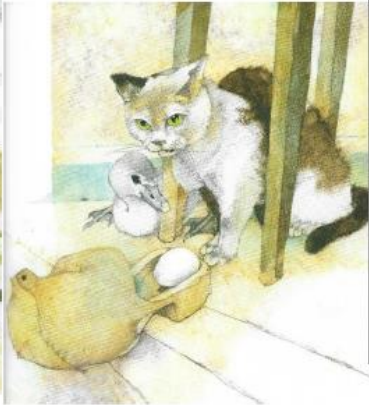
Obr. č. 9

Obr. č. 10

Obr. č. 11

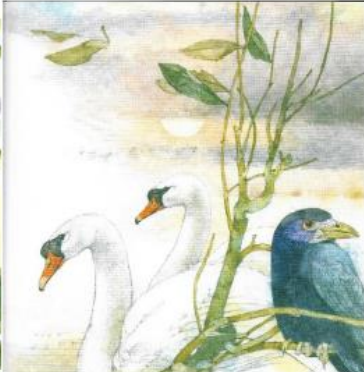
Obr. č. 12

Obr. č. 13

Obr. č. 14

Obr. č. 15

- Část C – kartičky používané jako kostýmní znaky i k jiným aktivitám

husa – housata

slepice - kuřata

kachna - kachňata

divoká kachna - Kachňata

labuť – labuťata

Příloha 2 – Vytvořený dotazník k vyhodnocení výzkumu

DOTAZNÍK K BAKALÁŘSKÉ PRÁCI

Vytvořila Lucie Fučíková

Vážená paní učitelko, vážený pane učiteli,

obracím se na Vás s žádostí o spolupráci při dotazníkovém šetření, které poslouží jako podklad pro Bakalářskou práci na téma „Dramatická výchova a osobnostně-sociální rozvoj u dětí ve věku 5 – 7 let“. Již od listopadu do dubna se nepravidelně setkávám se skupinou nejstarších dětí z vaší skupiny dětí mateřské školy a ráda bych tímto způsobem zhodnotila mou pedagogickou práci a vyhodnotila přínosnost vykonaných lekcí. Prosím Vás tedy o vyplnění mého dotazníku, který se vztahuje k dennodenní činnosti pedagoga a to pozorování dětí. Dovoluji si Vás rovněž požádat, o co nejpřesnější a pravdivé vyplnění dotazníku. Za čas strávený nad ním velice děkuji, pomoc z této strany je velice důležitá pro zhodnocení mého vytyčeného cíle. Dotazník je rozdělen do tří částí a to

- Část A – Informace o skupině, která navštěvovala lekce vedené mnou
- Část B – Přenesení tématu z mých odučených lekcí do dětské volné hry
- Část C – Informace ohledně skupiny a sledovaného chlapce A

Studentka Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy Lucie Fučíková

ČÁST A

INFORMACE O SKUPINĚ, KTERÁ NAVŠTĚVOVALA LEKCE VEDENÉ MNOU

1. Vnímáte děti /převážně myslím skupinu nejstarších předškoláků / jako

- A) velice soudržnou
- B) spíše soudržnou
- C) průměrně soudržnou
- D) spíše nesoudržnou
- E) vůbec nesoudržnou
- F)

2. Do jaké míry, dovedou být děti empatické vzhledem k řešení konfliktů, ubližování druhým a podobně jako skupina?

Vysvětlení emocionální a empatické vnímání u dětí ve starším předškolním věku 5 – 7 let

„Dítě je schopné orientovat se v emocích jiných lidí až po zkušenostech s vlastním emočním prožíváním a znalosti chování lidí, jejich emočního reagování na podněty, tento propojený komplex emočního prožívání se vytváří až na konci předškolního věku. Již se dovedou odprostit od vnějších projevů emocí, jsou si vědomy, že vnější výraz nemusí mít vždy jednoznačný význam. Starší předškolní děti už chápou, že emoce se dají i skrýt, dokonce si umí i odůvodnit proč tomu tak je. Předškolní děti by již měly mít bohatou slovní zásobu pro pojmenování emocí. Vcítění do emočního ladění jiného člověka, především pokud je dítěti nějak blízký, může vést k indukci stejného prožitku či hodnocení. (Vágnerová, 2014) V předškolním věku je dítě schopno běžně mluvit o svých emocích, učí se je hlouběji reflektovat, spojovat je s určitými podněty. Při hře je však dokáže připisovat i jiným objektům - lidem, zvířátkům i hračkám, jak je zná samo ze svého prožívání. Např. Panenka je smutná, protože se ušpinila, autíčko má radost, když si má s kým hrát.“ (Mertin, Gillernová, 2015)

- A) velice empatické
- B) spíše více empatické
- C) středová hranice empatičnosti
- D) spíše méně empatické
- E) vůbec neempatické

3. Kolik dětí ze skupiny dovede být velice empatických?

- A) Všechny děti ze skupiny jsou velice empatické ve vztahu k řešení konfliktů? (10 dětí)
- B) Většina dětí ze skupiny je velice empatických ve vztahu k řešení konfliktů? (6 - 9)
- C) Polovina dětí ze skupiny je velice empatická ve vztahu k řešení konfliktů? (5)

- D) Méně než polovina dětí ze skupiny dovede být velice empatická ve vztahu k řešení konfliktů? (1-4)
- E) Žádné dítě ze skupiny nedovede být empatické ve vztahu k řešení konfliktů? (0)

4. Do jaké míry dovedou vyjádřit své vlastní pocity?

- A) Všechny děti ze skupiny nemají s vyjádřením vlastních pocitů problém. (10)
- B) Většina dětí ze skupiny nemá s vyjádřením vlastních pocitů problém. (6 – 9)
- C) Polovina dětí ze skupiny nemá s vyjádřením vlastních pocitů problém. (5)
- D) Většina dětí ze skupiny **má** s vyjádřením vlastních pocitů problém. (6 - 9)
- E) Minimum dětí ze skupiny nemá s vyjádřením vlastních pocitů problém. (1 – 3)

5. Zaznamenáváte, že děti pravidelně chodí na kroužek dramatické výchovy (ne pod mým vedením) v osobnostech jedince, či ve vyjadřování, či při práci při řízené činnosti dětí?

- A) Zaznamenávám skoro u všech situací s těmito dětmi.
- B) Zaznamenávám v lepších vyjadřovacích projevech, či vcítění se do druhých.
- C) Zaznamenávám jen minimálně.
- D) Nezaznamenávám téměř žádný rozdíl oproti dětem, které tam nechodí.
- E) Nezaznamenávám žádný výsledek chození na kroužek dramatické výchovy.

ČÁST B

ZAMĚŘENÁ NA PŘENESENÍ TÉMATU Z MÝCH ODUČENÝCH LEKCÍ DO DĚTSKÉ VOLNÉ HRY

- 6. Dozvěděla jste se někdy o těchto lekcích vedené mnou z rozhovoru s dětmi?**
- a) Ano, každý týden mi hlásily, že tam půjdou.
 - b) Ano, někdy mi to sdělily.
 - c) Většinou jsem jim to já připomněla.
 - d) Ne, dozvěděla jsem se o tom, až po skončení lekce.
 - e) Ne, nikdy o tom nemluvily.
 - f) Jiná odpověď:
- 7. Pokud to bylo něco jiného, co Vám děti o tom povídaly?**
- 8. Zaregistroval/a jste v dětských konverzácích informace o tématu, či emotivních zážitcích mezi dětmi? (téma ošklivé káčátko)**
- A) Ano, každý týden po lekci jsem téma zaslechla v rozhovoru či hře dětí.
 - B) Někdy ano, po některých lekcích jsem si toho všimla.
 - C) Myslím si, že mezi dětmi rozhovor či taková hra pokračovala, ale nevím o ní.
 - D) Většinou jsem nezaznamenala žádnou hru ani téma o ošklivém káčátku.
 - E) Žádné takové situace nenastaly.
- 9. Ocitlo se u Vás někdy v řízené činnosti téma týkající se ošklivého káčátka?**
- A) Ano, několikrát za měsíc probíhajících lekcí s vámi, každý týden.
 - B) Někdy jsem příběh, téma od dětí zaznamenala.
 - C) Nevím, nejsem schopná odpovědět, nevybavuji si to.
 - D) Málo kdy jsem o tom od dětí slyšela.
 - E) Nikdy se mi nestalo v řízené hře dětí.
- 10. Viděli jste, jak někdo ze skupinky navštěvovaných dětí byl aktivní v rozhodování sporu? Vzpomenete si, čím argumentoval? Stručně popište situaci.**

11. Nevzpomenete si, zdali nějaká taková zkušenost byla v souvislosti i s pozorovaným chlapčkem A?

- A) Ano, situací bylo několik.
- B) Ano, minimálně jednu situaci jsem viděl/a.
- C) Ano, mohla být, ale nevím o ní.
- D) Ne, nemyslím si, že by taková situace nastala.
- E) Ne, žádná taková situace nenastala.

ČÁST C

INFORMACE OHLEDNĚ SLEDOVANÉHO CHLAPEČKA A

12. Jak reagovaly děti při příchodu – v první adaptační fázi – na chlapečka?

- A) Přátelsky ho přivítaly a hned si s ním hrály a zapojily ho do kolektivu.
- B) Po chvíli ostychu ho přijaly mezi sebe a snažily se zapojit ho do her.
- C) Nijak nereagovaly na příchod sledovaného chlapečka A.
- D) Reagovaly zdrženlivě až s nezájmem.
- E) Snažily se od chlapce držet co nejdál, snažily se vyhýbat konfliktu, kontaktu s ním.

13. Je nyní situace lepší? Vzhledem ve vztahu všech dětí a jejich chování k chlapečkovi A?

- A) Ano, situace se zlepšila, děti jsou schopné si s chlapečkem hrát, půjčovat mu hračky, domluvit se, vítají ho ráno při vstupu, chlapeček už v kolektivu má několik stálých kamarádů.
- B) Ano, situace se zlepšila, děti s chlapečkem běžně komunikují, nevyhýbají se mu, hrají si s ním, ale nemá v kolektivu stále kamarády.
- C) Situace se zlepšila v tom smyslu, že vědí, že chlapeček je takový, od dětí ale snaha zapojit ho nepřichází.
- D) Situace se téměř nezlepšila, jen děti před chlapečkem již neutíkají.
- E) Situace je stále stejná, děti se chlapečka bojí a vyhýbají se mu.

14. Zlepšilo se chování k chlapečkovi v průběhu či skončení mých lekcí u starší skupiny předškolních dětí?

- A) Zlepšilo se u všech dětí, které chodily na lekce pod mým vedením. (10)
- B) Zlepšilo se u většiny dětí, které chodily na lekce pod mým vedením. (6 – 9)
- C) Zlepšilo se u poloviny dětí, které chodily na lekce pod mým vedením. (5)
- D) Zlepšilo se u méně než poloviny dětí, které chodily na lekce po mým vedením. (1 -4)
- E) Nezlepšilo se ani u jednoho z dětí, které chodily na lekce pod mým vedením. (0)